

Ar savu ceturto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzamu kļūdu pierādījumu novērtējumā un sniedza pretrunīgu pamatojumu, atbalstot Komisijas secinājumu, ka nolīgumu darbības laikā *Lundbeck* un ģenērisko zāļu uzņēmumi bija savā starpā faktiskie vai potenciālie konkurenti neatkarīgi no jautājuma, vai ģenērisko zāļu uzņēmumu produkti pārkāpa *Lundbeck* patentus. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā neesot ņēmusi vērā juridiskos šķēršļus, konkrēti, *Lundbeck* patentus, kuri liedza ģenērisko zāļu uzņēmumiem ienākt tirgū ar nelikumīgiem citaloprama produktiem. Otrkārt, Vispārējās tiesas secinājumā, ka *Lundbeck* ir bijušas šaubas par tās patentu spēkā esamību, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda pierādījumu novērtējumā un sniegts pretrunīgs pamatojums. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka pierādījumi, kuri ir datējami ar laiku pēc nolīgumu slēgšanas, bet – daudzos gadījumos – joprojām ar laiku pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, nevar būt izšķiroši, izvērtējot, vai ģenērisko zāļu uzņēmumi bija potenciālie *Lundbeck* konkurenti. Starp šiem dokumentiem esot zinātniskie pierādījumi par to, ka ģenērisko zāļu uzņēmumi vai ar tiem saistītie aktīvo farmaceitisko vielu (AFV) ražotāji pārkāpa *Lundbeck* patentus, valsts tiesu rīkojumi par pagaidu aizliegumiem vai citiem par labu *Lundbeck* sniegtiem nodrošinājuma veidiem attiecībā pret citaloprama produktiem, kas balstīti uz AFV, ko izmantoja daži no ģenērisko zāļu uzņēmumiem, un Eiropas Patentu iestādes (“EPI”) apstiprinājums par *Lundbeck* piederošā “kristalizācijas patenta” spēkā esamību visos atbilstošajos aspektos, par kuriem Komisijai bija šaubas saistībā ar to spēku. Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un neesot norādījusi pamatojumu konstatējumam, ka katram no ģenērisko zāļu uzņēmumiem bija reālas un konkrētas iespējas ienākt tirgū, lai gan tā neesot pienācīgi izvērtējusi, vai tie to varētu izdarīt ar citalopramu, kurš nebūtu nelikumīgs.

Ar savu piekto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas veikto naudas sodu uzlikšanu *Lundbeck*. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nepareizi piemērojot vainīguma kritēriju. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atbalstot Komisijas secinājumu, ka *Lundbeck* nevarēja nezināt, ka tās rīcība bija vērsta pret konkurenci. Treškārt, Vispārējā tiesa esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principus, atbalstot lēmumu uzlikt naudas sodu, kas nav tikai simbolisks.

Ar savu sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēji, pakārtoti, apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un nav sniegusi atbilstošu pamatojumu, atbalstot Komisijas veikto apelācijas sūdzības iesniedzējam uzlikto naudas sodu aprēķinu. Pārdevumu vērtība, uz kuru balstīti naudas sodi, ietverot *Lundbeck* veiktos pārdevumus dažās EEZ dalībvalstīs, kurās ģenērisko zāļu uzņēmumiem faktiski nebija iespējas ienākt tirgū tāpēc, ka tie nebija saņēmuši tirdzniecības atļauju pirms nolīgumu darbības termiņa beigām, vai – runājot par Austriju – tāpēc, ka *Lundbeck* piederošais patents attiecībā uz citaloprama sastāvu joprojām bija spēkā ievērojama daļu no nolīgumu darbības termiņa. Turklāt konkrētajā gadījumā esot bijusi jāpiemēro mazāka procentuāla daļa, kas attiecas uz pārkāpuma smagumu, it īpaši tāpēc, ka konkrētie nolīgumi neesot pielīdzināmi karteljiem un to faktiskais ģeogrāfiskais apjoms esot bijis daudz mazāks nekā no to formulējuma izrietošais ģeogrāfiskais apjoms.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada
15. septembra spriedumu lietā T-346/14 *Yanukovych*/Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza
*Viktor Fedorovych Yanukovych***

(Lieta C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Viktor Fedorovych Yanukovych* (pārstāvis – T. Beazley QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija un Polijas Republika

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-346/14 apelācijas sūdzībā norādītajā apmērā, proti, minētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. un 4. punktu;
- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus Vispārējā tiesā šādā apmērā:
  - atcelt Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “Otrais grozošais lēmums”);

- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP⁽²⁾, un
- atcelt Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014⁽³⁾;

ciktāl šie pasākumi attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzēju; un

- piespriest Eiropas Savienības Padomei atļūdzināt visus izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību un prasījumu grozījumu rakstā izvirzīto prasību atcelt tiesību aktus.

Pamati un galvenie argumenti

1. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Padomes Lēmuma 2014/119/KĀDP, kas grozīts ar Otro grozošo lēmumu, 1. panta 1. punktā norādītais kritērijs iekļaušanai sarakstā ir saderīgs ar kopējās ārpolitikas un drošības politikas mērķiem, kuri ir izklāstīti Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā. Vispārējā tiesa neesot atzinusi, ka valsts līdzekļu piesavināšanās darbībām, kā minimums, ir jābūt kriminālvajāšanas vai cita tiesas procesa priekšmetam attiecīgajā valstī apstākļos, kad – kā tas ir šajā lietā – ir ticami pierādījumi, ka attiecīgajā valstī netiek konsekventi un pienācīgi ievēroti cilvēktiesību pamatprincipi vai tiesiskuma princips.
2. Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) neizdarot secinājumu, ka bija ticami pierādījumi par to, ka Ukraina konsekventi un pienācīgi neievēro cilvēktiesības vai tiesiskuma principu, un, (2) aprakstot noteiktas Ukrainas iestādes, uz kuru pierādījumiem Eiropas Savienības Padome balstījās, kā “augstu tiesu iestādi”. Turklāt Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu, nesniedzot nekādu pamatojumu par tās nostāju saistībā ar (1) un (2) punktu.
3. Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, (1) secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja vārda iekļaušana sarakstā, pamatojoties uz Ukrainas iestāžu 2014. gada 10. oktobra vēstuli, atbilst kritērijam iekļaušanai sarakstā, un (2) secinot, ka Padome nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja iekļaušanu sarakstā.

⁽¹⁾ Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmums (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 24, 16. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Lēmums (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 25. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regula (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2015, L 62, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada
15. septembra spriedumu lietā T-348/14 Yanukovych/Padome 2016. gada 23. novembrī iesniedza
Oleksandr Viktorovych Yanukovych**

(Lieta C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (pārstāvis – T. Beazley QC)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (devītā palāta paplašinātā sastāvā) 2016. gada 15. septembra spriedumu lietā T-348/14 apelācijas sūdzībā norādītajā apmērā, proti, minētā sprieduma rezolūtvā daļas 2. un 4. punktu;